

ಯಾವುದು 'ಹೊಲ್ಯೂ' ? ನಿಣಣುನುವುದು ಹೇಗೆ?

ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ
ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು
ಕೊಂಡು ತಂದು
ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ
ಉಣಿಪ್ಪದ್ದಿಂತ,
ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ತಿನ್ನುವುದೇ
ಸೋವಿ
ಆಗಿಬಹುದಾದ
ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ
ಬಹುಶಃ
ಆಡಮ್ಮೆ ಸ್ತ್ರೋನಿಗೆ
ಹೊಳೆದಿರಲಿಕ್ಕಲು.

ಮುನ್ನೊಂದಿಟ್ಟು ಅಲಂಕಾರಿಕ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ನರ್ಸರಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಾನಾರಿಸಿದ ಎರಡು ಸಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರ್ಯೆವತ್ತು, ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಆರುನೂರು ರೂಪಾಯಿ. ಎಲೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆ ಹೇರಿತುಪಡಿ ಎರಡೂ ಸ್ಥಿಗಳು ಸಮಾನ ವ್ಯತ್ಸರಧವೇ ಆಗಿದ್ದವು.

‘ಇನ್ನೊಂದ್ಯಾಕೆ ಇಮ್ಮು ತುಟ್ಟಿ, ಇದೇನು ಹೊರ ದೇಶದ್ದಾ?’ ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ ನಾನು.

‘ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಯದೇ’ ಎಂದ ನರ್ಸರಿಯ ಮಾಲೀಕ.

‘ಇದು ವಿರಳ ತಳಿಯಾ? ಅಥವಾ ಸಹಿ ಮಾಡುವುದು ಕವ್ಯವಾ?’ ಎಂಬ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ‘ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವ ಉತ್ತರ ಬಂತು.

‘ಹಾಗಾದರೆ, ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯಿರಲು ಏನಾದರೂ ಕಾರಣ ಇರಬೇಕಳು? ಅದೇ ನಿರು, ಗೊಬ್ಬಿರದ ಕಚ್ಚು ವಸ್ತು ತಾನೇ?’ – ನಾನೂ ಪಟ್ಟು ಬಿಡಲ್ಲಿಲ್ಲ.

‘ತು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕತ್ತಾ ದಿಮಾಂಡು ಸರ್’ ಎನ್ನುತ್ತ, ‘ಇದು ಬೇಕಾದ್ದೆ ನೋಡಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ’ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಹಿ ತೋರಿಸಿದ. ನಾನು ಬೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮ್ಮು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನಿಂತೆ, ಬೇರೆ ಗಿರಾಯಿನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ನೆವಡಲ್ಲಿ ದೂರ ಸರಿದ.

ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಓದುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಇಂದ್ಯಾಕೋ ವಿಚಿತ್ರವನಿಸಿರಬೇಕು. ನರ್ಸರಿಯಿಂದ ವಾಪಸ್ ಬರುವಾಗ, ‘ಅದ್ವಾಕೆ ಒಂದೊಂದು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ರೇಟ್ ಹೇಳಿದ ಆತ?’ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಸಿದಳು. ವಸ್ತುವ್ಹಾಂದರ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಏಕನಾಮಿಕ್ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು? ಹಾಗಂತ ಇವೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಗಿದ ವಯಸ್ಸೆನ್ನೂ ಅಲ್ಲ ಅವಳಿದು. ನಾನು ಎಂದೋ ಓದಿದ ‘ಚಂದಮಾಮ’ದ ಕರೆಯೊಂದು ನೇನಪಾಯಿತು ನನಗೆ. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅತೀ ಸರಳ ಕಥೆಯಿದ್ದು.

ಒಬ್ಬ ಚರ್ಮದ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಬ್ಬಿಣದ ವರ್ತಕ ದೂರದ ಉರೋಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಉರಿನಿಂದ ಚರ್ಮ ಹಾಗೂ ಕಬ್ಬಿಣ ವಿರೀದಿಸಿ